

C/2024/1104

5.2.2024

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2023 r. – Lagardère/Komisja

(Sprawa T-1119/23)

(C/2024/1104)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lagardère SA (Paryż, Francja) (przedstawiciele: D. Théophile, G. Aubron i C. Bocket, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2023) 6429 z dnia 19 września 2023 r., zmienionej decyzją Komisji Europejskiej C(2023) 7464 z dnia 27 października 2023 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja stanowi nadużycie uprawnień przysługujących Komisji na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia nr 139/2004, ponieważ Komisja niezgodnie z prawem przenosi na Lagardère SA odpowiedzialność za wykonanie „przeszukań” o charakterze rozpoznawczym, bez upewnienia się co do jej prawnej i technicznej zdolności do przeprowadzenia takich przeszukań.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 TFUE ze względu na to, że zaskarżona decyzja jest niewystarczająco uzasadniona, a tym samym nie pozwala skarżącej na zapoznanie się z uzasadnieniem przyjętego środka, a sądowi Unii na przeprowadzenie kontroli zgodności z prawem zaskarżonej decyzji. W szczególności uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie pozwala zrozumieć (i) wyboru instrumentu prawnego ani (ii) zakresu żądanych informacji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia podstawowego prawa do poszanowania życia prywatnego i tajemnicy korespondencji, ponieważ zaskarżona decyzja zobowiązuje skarżącą do zebrania narzędzi komunikacji osobistej jej pracowników, a także ich dokumentów osobowych przechowywanych na ich profesjonalnych narzędziach.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia podstawowej zasady wolności prasy ze względu na to, że zaskarżona decyzja nie przewiduje żadnej ochrony dokumentów mogących zawierać źródła dziennikarskie i nakłada na Lagardère SA i wskazanych dziennikarzy nieproporcjonalnie duże obciążenie pracą w stosunku do potrzeb dochodzenia Komisji.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia ogólnej zasady pewności prawa, ponieważ zaskarżona decyzja nie może być uznana za wystarczająco „jasną i precyzyjną” w rozumieniu orzecznictwa i w sposób nieunikniony stawia skarżącą w sytuacji naruszenia jej zobowiązań ustawowych i wynikających z umowy.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i zasady ochrony przed arbitralnymi ingerencjami władzy publicznej w sferę prywatnej działalności, ponieważ zaskarżona decyzja wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu, któremu służy dochodzenie Komisji, jeśli chodzi o (i) wybrany instrument prawny, (ii) zakres żądanych informacji i (iii) wyznaczony termin na udzielenie odpowiedzi.